

TÂM SỰ CHUYỆN LÀM SẾP

Mình là hiệp hay còn gọi là nghiệp không nghề và hôm nay chúng ta sẽ cùng nói về một cái chủ đề mà. Cái đó mình cũng không biết các bạn đã quan tâm đến cái chủ đề này hay không, nhưng mà như mình đã nói, mình lập nên cái channel này như là một cái channel nhật ký và mình sẽ quay lại cái hành trình của mình, cái hành trình phát triển của mình và mình muốn nói về cái chủ đề này. Tại vì thực sự nó là một cái vấn đề mà mình đang rất loay hoay lúng túng và nó là một cái thứ làm mình khá là lẩn tẩn và trăn trở trong suốt nhiều thời gian qua, đó là làm sếp thì sẽ như thế nào? OK để bắt đầu cho cái clip ngày hôm nay thì mình sẽ phải nói lại một chút xíu về cái quá trình hình thành và phát triển của mình. 5 2015 thì mình chính thức trở thành quản trị viên tập sự của suntory pepsi. Nhưng mà trong suốt cái quá trình mình làm, quản trị viên tập sự tại pepsi thì mình liên tục được nhận và giao cho những cái nhiệm vụ yêu cầu mình phải hoạt động và đóng góp với cái tư cách khá là độc lập. Mình thường đảm nhận những cái vị trí lb hoặc là nếu mà mình có được luân chuyển sang một cái team chuyên môn thì mình cũng làm ở cái vị trí tầm trung chứ mình chưa được lên cấp quản lý cho nên là mình không có. Cái tương tác như là một người sếp và có một các bạn nhân viên mặc áo nói chung mình trực tiếp có thể là mình sẽ làm việc với nhiều con người mình tương tác với người ta, mình quản lý dự án và mình cũng phải quản lý một nhóm, nhưng mà các bạn đó họ không có báo cáo trực tiếp cho mình và họ không chịu trách nhiệm cũng như là không thuộc cái sự chịu trách nhiệm của mình cũng như là không có có mình không cần phải đặt ra những cái KPI cũng như là phải nghĩ đến cái chuyện là làm thế nào để phát triển, để develop và để code các bạn cả cho nên thật sự là mình. Tuy là luôn đi còn dẫu và avais cho người khác về cái chuyện là cô trình và quản lý people supervise people, nhưng mà bản chất bản thân mình thì thật sự mình lại chưa bao giờ có kinh nghiệm làm chuyện đó một cách trực tiếp. Đến 5 2019 thì mình chuyển sang lazada và lần đầu tiên trong cuộc đời của mình, mình có một bạn nhân viên báo cáo trực tiếp cho mình một bài hát rất đáng yêu. Ở nhưng mà thời điểm đó mình không gặp nhiều khó khăn bởi vì có 2 điều như sau, thứ nhất là khối lượng công việc ở thời gian đó nó không quá nhiều và nó không quá cái tầm với của mình. Hơn nữa thì thời điểm đó ở trên mình có một anh giám đốc nhân sự rất là cứng tay nghề, cho nên là anh cũng hướng dẫn được cho mình rất là nhiều thứ làm cho mình cảm giác là OK. Mình vừa có thể quản lý công việc rất là ổn và mình vẫn có một người mà luôn luôn ở phía trên để họ có thể giúp đỡ cho mình khi mình cần. Cho đến cách đây khoảng chừng 3 tháng. Không hơn

cách đây khoảng chừng nói chung là một thời gian mình không nhớ cụ thể là bao lâu thì anh sắp, tức là anh giám đốc nhân sự của mình, anh bắt đầu nghỉ việc theo cái dự định riêng của anh để đi định cư cùng gia đình ở nước ngoài và hơn hơn nữa là cách đây khoảng tầm một tháng thì như các bạn cũng có biết là khối lượng công việc của mình, nó bị nhân lên gấp 3 do những cái sự thay đổi trong cơ cấu tổ chức cũng như những sự sáp nhập của lazada. Cho nên bây giờ phía trên mình không những là không có một người rất là có nhiều kinh nghiệm, nhiều thâm niên để giúp đỡ mình mà khối lượng công việc của mình thì bắt đầu nó nở ra một cách khủng khiếp và khi khối lượng công việc nó nở ra như vậy, nó không chỉ đồng nghĩa với việc là mình bận hơn. Bởi vì việc nhiều hơn mà nó còn nằm ở cái góc độ là. Bây giờ mình trở thành gần như là trưởng phòng của một cái bộ phận và mình phải bắt đầu có những cái động thái ờ, ví dụ như là đặt ra cái mục tiêu và được đi cho cả một cái phòng ban setting direction cho tôi họ tìm và làm sao để có thể quản lý cái tìm của mình để có thể off in to work cái direction đó. Thì bắt đầu mình cảm thấy chơi với khi mà mọi thứ nó bắt đầu không còn nằm trong cái tầm kiểm soát của mình nữa. Và thật sự lần đầu tiên trong cuộc đời của mình là mình bước ra khỏi cái compassone một cách quá là. Ổ ạt và kinh khủng nhưng mà. Công việc bận thì là một phần cái mà mình lo lắng hơn là mình sợ là mình sẽ không đủ khả năng để mình có thể giúp các bạn nhân viên của mình có thể cùng phát triển và. Ờ đi cùng mình thì con đường này. Mà mình quên, mình chưa kể đó là bây giờ mình không phải có một bạn nhân viên mà mình có 2 cách đây khoảng tầm 3 tuần thì mình có nhận một bạn thực tập sinh sinh 5 99 và bây giờ đó team của mình thì có 2 bạn và buồn cười. Ngày xưa ngày xưa khi mà mình còn cái thời đi học đại học thì mình cứ nghĩ là mình là người rất giỏi mình sau này ra là phải quản lý kiểu 300 nhân viên chứ còn quản lý kiểu 1 2 đứa là bình thường đến bây giờ khi thực tế nó diễn ra thì mình kiểu quản lý con người là một cái việc thật sự thật sự thật sự rất là khó. Các bạn hình dung nha, nếu các bạn là một người rất thích chơi với trẻ con và các bạn nghĩ là các bạn có khả năng chơi và chăm trẻ con rất giỏi, đó là một câu chuyện hoàn toàn khác khi các bạn tự chính thức trở thành bố mẹ, cái việc mà nuôi dưỡng và không chỉ là nuôi dưỡng mà còn là giáo dục cái đứa con của các bạn nó sẽ khó hơn rất nhiều với cái việc mà các bạn chỉ chơi cùng với con của nhà người ta thì nó giống như hoàn cảnh của mình bây giờ. Vậy đó, cái chuyện mà quản lý những người khác quản lý smoulder, quản lý những phòng ban khác, quản lý những cái người làm việc của mình nó sẽ khác. Cái chuyện là các bạn phải quản lý. Một cái team của mình tại vì sao? Với mình thì cái chuyện quản lý một cái team như vậy, nó không chỉ đơn giản là mình mình. Bắt các bạn làm cái này làm cái kia mà để các bạn cứ hoàn thành những công việc mình giao thì như vậy là ổn. Tại vì các bạn biết

đó, bản thân các bạn đi làm và nếu như các bạn cảm thấy là sếp chỉ có dao việt và không giải thích không học hỏi được gì, chị cứ đơn thuần là sếp nói gì. Mình làm đó thì bản thân các bạn cũng sẽ chán đúng không? Và mình cũng sợ là team của mình các bạn cũng sẽ rơi vào cái trạng thái kiểu như là ô cái ông này, ông làm cái gì mà ổng ổng cứ kiểu nói gì làm đó mình mù mờ thông tin thì mình không muốn có chuyện đó xảy ra với các bạn lính của mình. Tuy nhiên, đồng thời thì cái khối lượng công việc của mình nó cũng quá lớn và mình cũng cứ phải loay hoay mình lao vào mình là. Ngành công việc và đôi khi mình quên mất là mình phải dành thời gian cho team của mình nhiều hơn để hướng dẫn các bạn để code cho các bạn để đẩy các bạn hơn một chút xíu ra đúng với cái năng lực mà các bạn có thể làm, bởi vì bây giờ team mình là 2 bạn là 2 thái cực, một cô bé thì rất cứng nghề, tuy nhiên thì cô rất sợ không, cô không dám làm những cái thứ nhiều hơn mà bản chất mình thấy là khả năng của cô có thể làm được. Nhưng mà cô bé cứ nhút nhát và làm những cái gì mà có vẻ đã quen rồi. Còn cái bạn sinh viên mới ra trường mà thực tập của mình thì mình cảm thấy là. Bạn lại rất tự tin, bạn là một người rất có rất là có thực lực để có thể đi xa, nhưng mà hiện giờ thì những cái nhỏ nhỏ nhỏ nhỏ bạn vẫn cần được. Chỉ rất là hướng dẫn rất là nhiều. Bởi vì sinh viên mới ra trường mà cho nên sẽ rất nhiều cái ở trong cái môi trường. Thực tế các bạn vẫn chưa làm và đó là cái là mình cứ đau đầu là mình không biết phải làm thế nào để mình có thể vừa đạt được cái khối lượng công việc của mình một cách tốt nhất theo cái yêu cầu của cấp trên cũng như yêu cầu của công ty mà đồng thời mình có thể giúp được cái team của mình. Có thể cùng phát triển và cùng. Giới theo cái sự phát triển của tim. Hay hoặc là một câu hỏi nan giải và cái chuyện đó nó cứ luẩn quẩn trong đầu mình trong thời gian vừa rồi và mình mình rất là sợ. Là mình không làm được cái tốt, cái vai trò là một người sếp để có thể giúp cho team mình có thể phát triển và họ có thể cảm thấy yêu cái công việc mà họ đang làm thêm. Một cái buồn cười nữa là ngày xưa, khi mà mình còn nhỏ mà mình ít kinh nghiệm hơn, mỗi lần mình gặp cái gì khó hoặc là mình bị các cái phòng ban khác hợp bắt nạt xong rồi họ họ họ la, họ mắng là mình hoàn toàn có cái quyền mà mình được phép thể hiện. Cảm xúc mình đã rất rõ ràng, mình chạy về mình gặp sếp mình làm bù lu bù loa mình cáu mình giận mình khóc, mình làm tất cả mọi thứ và mình yêu cầu cái sự giúp đỡ từ sếp. Cho đến bây giờ, khi mà mình được lên trở thành một người sếp rồi thì mình mới bắt đầu cảm thấy cái chuyện làm sếp nó khó lắm mức nào bây giờ, khi mà mình bị các phòng ban khác họ la, họ đập họ, họ bắt đầu họ chửi bới, họ phàn nàn thì mình, mặc dù trong lòng mình rất khó chịu và mình thực sự là mình cũng rất rất, rất, rất buồn, rất mệt, rất giận dữ nhưng mà mình lại không dám thể hiện cái chuyện đó ra ngoài, bởi vì mình biết làm các bạn nhân viên của mình, họ cũng

đang rất là mệt mỏi. Mình sợ là= chứng việc mình thể hiện ra những cái. Cảm xúc nó tiêu cực như vậy, nó sẽ làm cho các bạn bị nản theo cái cảm xúc của mình, cho nên mình luôn phải cố gắng để kìm nén cảm xúc của mình lại vào trong và mình sẽ cố gắng phải gọi là bảo vệ các bạn nhân viên của mình nhất có thể để mọi người có thể an tâm và làm chuyện đó. Mặc dù bản chất bản thân mình thì mình cũng tự đánh giá là mình chưa đủ cái tâm. 9 chẵn và trưởng thành để mình có thể kiểm soát cảm xúc của mình một cách tốt nhất đó, các bạn tức là mình mình, mình, cái mình muốn nói là mình đang bị đặt vào một cái trạng thái là mình vừa bị tăng khối lượng công việc mình vừa bị tăng cái trách nhiệm trong công việc và mình đang không biết phải làm như thế nào. Hiện giờ ở phía trên mình tình cảnh của mình là mình cũng không có một người nào có thể code hoặc là hướng dẫn cho mình, đồng thời thì mình cũng chưa từng được huấn luyện một cách bài bản để làm chuyện đó và mình đang rất là loay hoay và mình rất là lúng túng. Cái đó mình có thể làm tốt được cái công việc của mình cũng như là làm tốt được cái vai trò cũng như là cái trách nhiệm của một người làm. Sếp. Hay cho nên mình hi vọng là ở 2 bạn team của mình. Hà và huy hi vọng là 2 em đã tắt cái clip này từ đầu rồi, nhưng nếu 2 em vẫn còn lầy mà vẫn còn Xem tới đây thì. Hãy hiểu cho anh và hãy cùng anh cố gắng để. Có thể cùng nhau đi qua cái con trăng này nhé. Ai ăn biết là anh không phải là cái người xếp. Lý tưởng mà các bạn sẽ muốn có được một người rất là in spring rất giỏi, rất cứng nghề, rất là nỗ lực, rất là quan tâm đến các bạn và có thể giúp các bạn phát triển với những con đường, sự nghiệp của các bạn nhiều nhưng mà anh sẽ cố gắng hết sức và hy vọng là chúng ta có thể cùng nhau học tập để vượt qua cái thời điểm này. Hey, không biết là sau này các bạn ở trên cái con đường phát triển sự nghiệp của các bạn có bạn có thể gặp được những cái hoàn cảnh giống như mình không? Các bạn có cảm thấy những cái thứ mình nói nó release từ các bạn hay không? Ở hy vọng là có mà nếu như có thì các bạn vào đây ngồi chia sẻ với mình một chút xíu nhé. Mình biết là ở những cái bạn em ty khác khi mà được lên cái vị trí mình thì họ sẽ thường được dạy là chỉ thể hiện những cái gì rất đẹp, rất hào nhoáng ra ngoài thôi đẹp để thì phô ra xấu xa thì dặt lại mà. Nhưng mà bản chất mình khi mình đã quay cái vlog này lên thì mình muốn cho tất cả mọi người thấy được rằng bản chất cả những những đứa MT như mình thì+ sản có những cái lúc cảm thấy rất là yếu đuối và mệt mỏi và tụi mình sẽ có những cái, những cái vụn ability nhất định mà mình không muốn giấu nó đi và mình chấp nhận nó như là một phần của cái cảm xúc cũng như là một phần của cái những cái đau thương trên cái con đường phát triển sự nghiệp của tụi mình. Hi vọng là mình sẽ cứng nghề hơn, hy vọng là mình sẽ không chết yếu trên cái con đường phát triển sự nghiệp này và mình sẽ hoàn thành được tốt cái công việc của mình để sau

này biết đâu là nếu bạn nào có gặp cái hoàn cảnh giống mình thì mình sẽ có được lời khuyên cho các bạn. Còn ở thời điểm hiện tại thì mình vẫn đang loay hoay để tìm ra câu trả lời và lời khuyên cho chính bản thân mình. Cho nên là đừng hy vọng là mình sẽ cho các bạn được một cái lời khuyên gì nhé. Nói chung là cứ bình tĩnh thôi, bây giờ thời cơ nó tới thì cứ mỉm cười mà chấp nhận còn lại thì tới đâu thì tới cái gì mà không giết được bạn sẽ làm bạn mạnh mẽ hơn. Hoặc là làm bạn chết OK đó, đó là tất cả những gì mà mình muốn chia sẻ trong cái vlog lần này như mình cũng đã nói rồi, mình cứ nói đi nói lại hoài đó là mình không biết là với cái khối lượng công việc hiện tại thì mình có thể ra vlog được điều hơn hay không và mình cũng không có đủ thời gian để mình có thể ngồi viết ra những cái kịch bản. Nó rất là được nhiều các bạn quan tâm, cho nên mình sẽ làm những cái vlog thiên về những cái nhật kí trong cái quá trình hình thành và phát triển của mình. Hi vọng là các bạn vẫn thích và hy vọng các bạn sẽ vẫn quan tâm và ủng hộ mình. Nếu thấy hay thì các bạn hãy nhớ, like và subscribe cho channel những cái main của mình để biết đâu một ngày khi mà mình đã cứng cáp hơn mình ổn định với công việc của mình thì mình sẽ quay trở lại mạnh mẽ hơn bao giờ hết